

ΕΤΟΣ 56ον

5 Ὀκτωβρίου 2008

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 40 (2888)

«ΑΓΑΠΑΤΕ ΤΟΥΣ ΕΧΘΡΟΥΣ ΣΑΣ»

Ἡ σημερινή εὐαγγελική περικοπή αναφέρεται στήν ἀγάπην· τήν ἀγάπην, πού εἶναι τό θεμέλιο τῆς ζωῆς τῶν χριστιανῶν. Ὁ ἀπόστολος Παῦλος ῥέει πῶς μόνο ἡ ἀγάπη οἰκοδομεῖ τήν ἐκκλησιαστική κοινότητα (Α΄ Κορ. 8,1) καί τόν ἄνθρωπο σάν ἐνεργό - ζωντανό μέλος αὐτῆς τῆς ἐπίγειας θεανθρώπινης κοινότητας, πού πορεύεται πρὸς τά ἔσχατα. ἜΑρα, ὅ,τι καί νά εἶναι ἢ νά ἔχει ὁ ἄνθρωπος, ἂν ὑστερεῖ σέ ἀγάπην, δέν εἶναι καί δέν ἔχει τίποτε ἄξιο!

Ἄγάπη: Ἡ κορωνίδα τῶν ἀγαθῶν

Ἔτσι βλέπει τήν ἀγάπην ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος· ὄχι σάν τήν κορωνίδα τῶν ἐντολῶν, ἀλλῆ τῶν ἀγαθῶν πού πληυσιοπάροχα δόθηκαν ἀπό τόν Ἰησοῦ Χριστό στόν ἄνθρωπο. «Ἦλος ὁ Νόμος συνοψίζεται σέ μία φράση, στό νά ἀγαπήσεις τόν πλησίον σου σάν τόν ἑαυτό σου», ῥέει ὁ ἀπόστολος Παῦλος (Γαλ. 5,14). Ἔτσι ἡ ἀγάπη εἶναι ὄχι τό τέλος, ἀλλῆ ἡ τελείωση τῆς ἠθικῆς ὑποχρέωσης τοῦ ἀνθρώπου πρὸς τόν συνάνθρωπό του.

Ὁ χριστιανός, ἀγαπώντας ὅπως ὁ Ἰησοῦς Χριστός, ζεῖ μέσα σέ μιά αἰώνια καί θεία πραγματικότητα. Ἡ ἀγάπη ὠριμάζει τόν ἄνθρωπο πνευματικά καί τόν ἐτοιμάζει γιά τή μεγάλην ἡμέρα τῆς Δευτέρας Παρουσίας (Φιλ. 1,9-11) κι αὐτή τελικά θά ἀνταποδώσει στόν Πλάστη του τήν ὥρα τῆς κρίσεως (Ματθ. 25,31-46).

ἜΟποιος ἀγαπάει, πιστεύει· πιστεύει στόν Ἰησοῦ Χριστό καί αὐτή του ἡ πίστη ἐκδηλώνεται ἐμπρακτα μέ ἀγάπην (Γαλ. 5,6). ἜΟποιος ῥοιπὸν πιστεύει, ἀγαπάει. Ἄγαπάει τόν Θεό καί τόν ἄνθρωπο μέσω τοῦ ὁποίου βλέπει τόν Θεό. ἜΑρα ἡ ἀγάπη εἶναι μία καί μοναδική: Ἡ ἀγάπη πρὸς τόν Θεό. Παράλληλα, ἀγαπᾶμε καί τόν ἄνθρωπο, γιατί εἶναι ἡ εἰκόνα τοῦ Θεοῦ στή γῆ καί χωρίς αὐτή τήν ὀριζόντια διάσταση τῆς ἀγάπης δέν θά εἶχε νόημα καί ἡ κάθετη, ἡ ἀγάπη πρὸς τόν Θεό (Α΄ Ἰωάν. 4,20-21).

ἜΟποιος ἀγαπάει τόν Θεό, τηρεῖ τίς ἐντολές Του (Α΄ Ἰωάν. 5,3). Καί ἐκεῖνος,

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Λουκ. ζ' 31-36)

«Γίνεσθε οὖν οἰκτίρμονες»

Εἶπεν ὁ Κύριος· Καθὼς θέλετε ἵνα ποιῶσιν ὑμῖν οἱ ἄνθρωποι, καὶ ὑμεῖς ποιεῖτε αὐτοῖς ὁμοίως. Καὶ εἰ ἀγαπᾶτε τοὺς ἀγαπῶντας ὑμᾶς, ποία ὑμῖν χάρις ἐστὶ· καὶ γὰρ οἱ ἁμαρτωλοὶ τοὺς ἀγαπῶντας αὐτοὺς ἀγαπῶσι. Καὶ ἐὰν ἀγαθοποιῆτε τοὺς ἀγαθοποιῶντας ὑμᾶς, ποία ὑμῖν χάρις ἐστὶ· καὶ γὰρ οἱ ἁμαρτωλοὶ τὸ αὐτὸ ποιοῦσι. Καὶ ἐὰν δανείζητε παρ' ὧν ἐλπίζετε ἀπολαβεῖν, ποία ὑμῖν χάρις ἐστὶ· καὶ γὰρ οἱ ἁμαρτωλοὶ ἁμαρτωλοῖς δανείζουσιν, ἵνα ἀπολάβωσι τὰ ἴσα. Πλὴν ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχθροὺς ὑμῶν, καὶ ἀγαθοποιεῖτε, καὶ δανείζετε, μηδὲν ἀπελπίζοντες· καὶ ἔσται ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς, καὶ ἔσεσθε υἱοὶ τοῦ Ὑψίστου· ὅτι αὐτὸς χρηστός ἐστιν ἐπὶ τοὺς ἀχαριστοὺς καὶ πονηροὺς. Γίνεσθε οὖν οἰκτίρμονες, καθὼς καὶ ὁ Πατὴρ ὑμῶν οἰκτίρμων ἐστίν.

πού τηρεῖ τίς ἐντολὴς τοῦ Θεοῦ, ὃχι μόνο δέν ἔχει ἐχθρούς, ἀλλὰ καὶ προσεύχεται γιὰ ὅλο τὸν κόσμο, ὑπογραμμίζει ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος. Κι ἂν, παρόλα αὐτά, κάποιος τὸν ἀδικήσει, ἐκεῖνος δέν ἀνταποδίδει τὰ ἴδια, ἀλλὰ ἀγαπάει πιο πολὺ· καὶ πιο πολὺ εὐεργετεῖ. Τότε ἰσχύει αὐτὸ πού γράφει ὁ ἀπόστολος Παῦλος: « Ἐάν πεινάει ὁ ἐχθρὸς σου, δώσε του νά φάει· ἂν διψάει, δώσε του νά πιεῖ· μ' αὐτὴ τὴν τακτικὴ θά τὸν κάνεις νά αισθανθεῖ τύψεις καὶ ντροπὴ» (Ρωμ. 12,20). Ἐτσι καὶ τὸν ἀδερφό του θεραπεύει ἀπὸ ἓνα δύσκολο πνευματικὸ νόσημα, ἀλλὰ καὶ ὁ ἴδιος εὐλογεῖται ἀπὸ τὸν Θεὸ μέ μύρια τόσα καλὰ. Δέν εἶναι δύσκολο τὸ κατόρθωμα τῆς ἀγάπης. Εἶναι πανεύκολο καὶ τὸ ἐπαθλὸ τῆς ἰσάξιο, γιατί κάνει τὸν ἄνθρωπο ὅμοιο μέ τὸν Θεό.

Ἡ καθαρὴ καρδιά

Ὁ ἄνθρωπος πού ἀγαπάει καὶ εἶναι σπλαχνικός, ἔχει καθαρὴ καρδιά. Καὶ ὅποιος ἔχει καθαρὴ καρδιά, εἶναι ἀπαλλαγμένος ἀπὸ πονηρὲς ἐπιθυμίες. Ζεῖ σάν ἄγγελος ἀνάμεσα στοὺς συνανθρώπους του. Στό κατὰ Ματθαῖον εὐαγγέλιο, στήν ἀντίστοιχη μέ τὴ σημερινὴ τοῦ Λουκᾶ περικοπή, ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς προτρέπει τοὺς Μαθητὲς Του νά γίνουν τέλειοι, ὅπως τέλειος εἶναι καὶ ὁ οὐράνιος Πατέρας τους (Ματθ. 5,48).

Ὁ Θεάνθρωπος ζητᾶει ἀπὸ τοὺς Μαθητὲς Του τελειότητα. Δέν φθάνει ὅμως σ' αὐτὴ ὁ ἄνθρωπος, ἂν δέν περάσει πρῶτα ἀπὸ τὴν εὐσπλαχνία τῆς ἀγάπης. Γιατί μόνο αὐτὴ ἀγκαλιάζει τὸν πονεμένο καὶ ἀναγκεμένο, εἰκόνα τοῦ Θεοῦ στή γῆ, συνάνθρωπο καὶ τὸν τοποθετεῖ στήν ἀκριβότερη θέση τοῦ «πανδοχείου» τῆς καρδιάς (Λουκ. 10,30-37).

Ἡ ἀγάπη, σάν στοργικὴ διάθεση, εἶναι ἡ καλύτερη «ἐλεημοσύνη» τῆς καρδιάς. Δέν συγκραεῖ μόνο, ἀλλὰ κυρίως ἐλέει στή συνέχεια ὅλους ὅσοι φέρθηκαν σκληρὰ καὶ ἄπρεπα, γιατί πρῶτος ὁ Θεὸς μᾶς συγκώρεσε καὶ μᾶς ἐλέησε

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Εἶπεν ὁ Κύριος: «Νά φέρεσθε πρὸς τοὺς ἄλλους ὅπως θά ἠθέλατε νά φερθοῦν σ' ἐσᾶς. Ἐάν ἀγαπᾶτε μόνον ἐκείνους πού σᾶς ἀγαποῦν, ποιάν χάριν ἔχετε; Καί οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀγαποῦν ἐκείνους πού τοὺς ἀγαποῦν. Καί ἐάν κάνετε καλὸ εἰς ἐκείνους μόνον πού σᾶς κάνουν καλὸ, ποιάν χάριν ἔχετε; Καί οἱ ἁμαρτωλοὶ τό ἴδιο κάνουν. Καί ἐάν δανεῖζετε μόνον εἰς ἐκείνους, ἀπὸ τοὺς ὁποίους ἐλπίζετε νά τὰ πάρετε, ποιάν χάριν ἔχετε; Καί οἱ ἁμαρτωλοὶ δανεῖζουν εἰς τοὺς ἁμαρτωλοὺς, διὰ νά πάρουν πίσω τό ἴσον ποσόν. Ἀλλά σεῖς νά ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχθροὺς σας καί νά κάνετε καλὸ καί νά δανεῖζετε ὅπου δέν ἐλπίζετε εἰς ἐπιστροφὴν καί ἡ ἀνταμοιβὴ σας θά εἶναι μεγάλη καί θά εἴσθε υἱοὶ τοῦ Ὑψίστου, διότι αὐτὸς εἶναι καλὸς εἰς τοὺς ἀχάριστους καί κακοὺς. Νά εἴσθε λοιπὸν φιλεῦσπλαγχνοὶ καθὼς καί ὁ Πατέρας σας εἶναι φιλεῦσπλαγχνος».

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλη, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Αἰλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

(Μαθ. 18,23-35). Θά μπορούσε ὁ ἄνθρωπος νά εἶναι οἰκτιρῶν, σπλαχνικός δηλαδή, ὅπως ὁ οὐράνιος Πατέρας του, ἂν ὁ ἴδιος δέν τοῦ τό δίδασκε; (Α΄ Θεσ. 4,9). Ἦν τὸ Ἅγιο Πνεῦμα δέν γέμιζε τὴν καρδιά του; (Ρωμ. 5,5).

Αὐτὴ ἡ εὐσπλαχνία προέρχεται ἀπὸ τὸν Θεὸ καί ἐπιστρέφει σὲ Ἐκεῖνον, ὅταν ἀγαπᾶμε τοὺς συνανθρώπους μας. Μὲ αὐτὴ ὁ ἄνθρωπος διαρκῶς βρίσκεται σὲ κοινωνία μὲ τὸν Θεὸ, δηλαδή ἔχει ἀναγεννηθεῖ ἀπὸ τὸν Θεὸ καί γνωρίζει τὸν Θεὸ (Α΄ Ἰωάν. 4,7).

Καί ὁ ἄνθρωπος τί πρέπει νά κάνει;

«Νά ἔχει στοργή, διαλληλατικότητα, καί ἔλεος... γιὰ νά μὴν καταδικαστεῖ σ' αἰώνιο θάνατο», γράφει ὁ ἀπόστολος Παῦλος (Ρωμ. 1,31-32). Ἀφοῦ λοιπὸν ὁ Θεὸς εἶναι γεμάτος εὐσπλαχνία (Α΄ Τιμ. 1,2), εἶναι φυσικὸ νά ζητάει καί ἀπὸ τὸν ἄνθρωπο νά τοῦ ὁμοιάσει, διδάσκει ὁ Κύριος στὴ σημερινὴ περικοπὴ. Ὁ Θεὸς εἶναι ὁ ἀληθινὸς Πατέρας τοῦ ἀνθρώπου, πού ὄχι μόνον τὸν ἐλεεῖ, ἀλλὰ καί τὸν ἐνισχύει ποικιλότροπα (Β΄ Κορ. 1,3). Ἡ εὐσπλαχνία τοῦ Θεοῦ, τὸ μέγα ἔλεος Του, σώζει τὸν ἄνθρωπο καί ὄχι τὰ δῆθεν καλὰ του ἔργα. Ἡ σωτηρία εἶναι χάρις, ἴψτρο, δωρεὰ καί δέν ἐξαγοράζεται. Τὰ καλὰ ἔργα ἀπλῶς δηλώνουν μιά σχέση διάρκειας καί ἀγάπης μὲ τὸν Θεὸ.

Ὁ Χριστιανὸς ὀφείλει νά ἔχει ἔλεος καί στοργή, ὁμόνοια καί ἀγάπη, μιά ψυχὴ καί ἓνα φρόνημα μὲ τοὺς συνανθρώπους του (Φιλ. 2,1). Νά ἔχει καθοσύνη καί νά συγχωρεῖ, ὅπως ὁ Θεὸς τὸν συγχώρησε διὰ τοῦ Χριστοῦ (Ἐφεσ. 4,32). Ἦν, ὅπως ἔλεε ὁ Κύριος στὴ σημερινὴ περικοπὴ, νά ἀγαπάει τοὺς ἐχθροὺς του καί νά εἶναι σπλαχνικός, ὅπως ὁ Θεὸς Πατέρας του. Ἀμήν.

† Α. Χ.

5 Ὀκτωβρίου 2008: ΚΥΡΙΑΚΗ Β΄ ΛΟΥΚΑ
Χαριτίνης μάρτυρος († 304), Μεθοδίας ὁσίας τῆς ἐν Κιμῶλω.
Ἦχος: βαρὺς – Ἑωθινόν: Ε΄ – Ἀπόστολος: Β΄ Κορ. ζ΄ 1 - 10 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. ζ΄ 31-36.
Ἡ ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 12 Ὀκτωβρίου, Δ΄ Λουκᾶ.
Ἀπόστολος: Τίτ. γ΄ 8-15 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. π΄ 5-15.

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟ ΥΠΟΨΗΦΙΩΝ ΚΑΤΗΧΗΤΩΝ

Μέ ἀπόφαση τῆς Ἱερᾶς Συνόδου στήν Ἀποστολική Διακονία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος λειτουργεῖ ἀπό τό 1960 τό Φροντιστήριο Ὑποψηφίων Κατηχητῶν. Μέσα στό πέρασμα τοῦ χρόνου μέ τό εἰδικά κατηρυσιμένο πρόγραμμα μαθημάτων καί ἐκπαιδευτικῶν εὐκαιριῶν, προσφέρει στοὺς νέους, πού ἐπιθυμοῦν νά διακονήσουν τό Κατηχητικό Ἔργο τῆς Ἐκκλησίας, τήν εὐκαιρία νά καταρτισθοῦν θεωρητικά καί πρακτικά γιά τό τόσο ὑψηλό ἔργο τους.

Ἡ διάρκεια τῶν σπουδῶν εἶναι διετής. Τά μαθήματα τοῦ Α΄ ἔτους γίνονται κάθε Σάββατο 4:00 ἕως 6:30 μ.μ., καί τοῦ Β΄ ἔτους τήν ἴδια ἡμέρα ἀπό τῆς 7:00 ἕως 9:30 μ.μ., στήν αἴθουσα διαλέξεων τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας (Ἱ. Γενναδίου 14, Μονή Πετρακῆ).

• Προϋποθέσεις:

Γίνονται δεκτοί σπουδαστές καί τῶν δύο φύλων, ἡλικίας 18 - 40 ἐτῶν, ἀφοῦ προσκομίσουν: α. Ἀποδεικτικό σπουδῶν (τουλάχιστον Ἀπολυτήριο Λυκείου), καί β. Μία πρόσφατη φωτογραφία.

• Ἐγγραφές:

Οἱ ἐγγραφές γίνονται καθημερινά μέχρι τίς 15 Νοεμβρίου 2008, στό Γραφεῖο Κατηχήσεως καί Νεότητας, καί κάθε Σάββατο τίς ὥρες λειτουργίας τοῦ Φροντιστηρίου.

• Ἐναρξη μαθημάτων:

Τό δεύτερο δεκαπενθήμερο τοῦ μηνός Ὀκτωβρίου, θά γίνεῖ ὁ Ἀγιασμός κι ἡ ἔναρξη τῶν μαθημάτων τοῦ Φροντιστηρίου.

• Πληροφορίες:

Γιά περισσότερες πληροφορίες οἱ ἐνδιαφερόμενοι μποροῦν νά ἀπευθύνονται στό Γραφεῖο Κατηχήσεως καί Νεότητας, τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας, τηλ. 210 7272.347-346-344 (καθημερινά 8π.μ. - 2μ.μ. ἐκτός Σαββάτου καί Κυριακῆς).

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἱαοῖου 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τόν κόσμο Διαδίκτυο: www.apostoliki-diakonia.gr

Οἱ «ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ» τῶν φοιτητῶν τοῦ Θεολογικοῦ Οἰκτροφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας στό Διαδίκτυο: www.apostoliki-diakonia.gr/gr_main/profile/oikotrofeion.htm
